

کیفیت اطلاعات حسابداری و انتخاب سرمایه گذاری

حسن اکبری زاده، امید جلیلیان^۱

گروه حسابداری، واحد صحنه، دانشگاه آزاد اسلامی، صحنه، ایران

گروه حسابداری، واحد صحنه، دانشگاه آزاد اسلامی، صحنه، ایران

چکیده

محدودیت منابع موجب شده است که واحد های تجاری در انتخاب طرح ها و انجام سرمایه گذاری های بهینه اقدام به تصمیم گیری نمایند و اتخاذ هرگونه تصمیم سرمایه گذاری نیازمند داشتن اطلاعات کافی می باشد که در این میان کیفیت اطلاعات حسابداری بعنوان یکی از منابع اطلاعاتی مهم در اتخاذ تصمیمات سرمایه گذاری بهینه همواره مورد توجه بوده است. در این تحقیق به بررسی رابطه بین کیفیت اطلاعات حسابداری و انتخاب سرمایه گذاری ها پرداخته شده است. متغیر مستقل این تحقیق کیفیت اطلاعات حسابداری است که اجزای آن شامل (کیفیت اقلام تعهدی، پایداری سود سهام، هموارسازی سود سهام و قابلیت پیش بینی سود سهام) و متغیر وابسته انتخاب سرمایه گذاری می باشد. فرضیات تحقیق نیز بیانگر وجود رابطه معنادار بین هر یک از اجزای تشکیل دهنده کیفیت اطلاعات حسابداری و انتخاب سرمایه گذاری می باشد. جامعه آماری شامل کلیه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد که تعداد آنها ۳۲۱ می باشد. روش نمونه گیری حذف سیستماتیک بوده که تعداد ۱۶۵ شرکت در طول دوره زمانی ۵ سال (۱۳۹۱-۱۳۹۵) بعنوان نمونه انتخاب گردید. روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی و از لحاظ هدف کاربردی می باشد. همچنین برای آزمون فرضیه ها از روش های آماری رگرسیونی در سطح ۰/۰۵ استفاده شده است. نتایج حاصل از تحقیق نشان می دهد که بین کیفیت اطلاعات حسابداری و انتخاب سرمایه گذاری رابطه مثبت وجود دارد. همچنین نتایج نشان می دهد که بین هر یک از متغیرهای کیفیت اقلام تعهدی، پایداری سود، هموارسازی و قابلیت پیش بینی سود سهام با انتخاب سرمایه گذاری رابطه مثبت وجود دارد. بطور کلی نتایج این تحقیق نشان می دهد که عملکرد اطلاعات حسابداری می تواند موجب بهبود تصمیمات سرمایه گذاری شود.

کلید واژه: کیفیت اطلاعات حسابداری، انتخاب سرمایه گذاری، عملکرد اطلاعات حسابداری، مدل رگرسیونی.

مقدمه

واحدهای تجاری، همواره با فرصت های سرمایه گذاری زیادی روبه رو می شوند و نیازمند تصمیم گیری منطقی نسبت به یک سرمایه گذاری بهینه هستند. در واقع، سرمایه گذاری هرواحد تجاری باید با توجه به محدودیت منابع و کارآبودن آن صورت بگیرد؛ اما مساله اصلی انتخاب طرح ها و تصمیم گیری راجع به فرصت های سرمایه گذاری به وسیله مدیران واحد تجاری است که بر اساس منافع شخصی آنها صورت می گیرد. به عبارتی دیگر، عدم تقارن اطلاعاتی و تضاد منافع، مانع انجام یک سرمایه گذاری بهینه